

ning om at søge at skaffe saa store Angter ved Forslaget som muligt. Kommissionen opnaaede da ogsaa en Merindtægt paa ca. 1½ Million, men da den højtærede Minister kom i Kommissionens Sted, voksede disse 1½ Million til 2¾ Million. Da vi fik Forslaget op i dette Ting, indeholdt det det i høj Grad problematiske Skatteobjekt, Checken. Stempelingen af Checks havde den højtærede Minister budgetteret til at skulle give ¼ Million, hvilket vi formene den absolut ikke vilde have givet. Denne Checkstempeling sammen med enkelte andre mere prohibitive Stempelafgifter ere fjernede af Loven.

Lovens samlede finansielle Resultat vil, saa vidt man, støttet paa de Opgivelser, der ere fremkomne under Sagens Behandling i dette Ting, kan se, blive det, at Forslaget, trods Checkskattens Fjernelse og trods det, at der ikke ud over de tidligere foreslaaede er indført Skatter som paa nogen Maade kunne siges at være trykkende, i den Form, hvori det nu foreligger, antagelig vil give mindst 100,000 Kr. mere end det Forslag, vi fik herop. Men det er ganske klart, at disse fiskale Hensyn, der have skullet tages, have haft en vis Indflydelse under Arbejdet; der var mange Ting, man maaske kunde have ønsket anderledes. Tiden har imidlertid været knap, det havde været rart, om man havde kunnet sidde i længere Tid og beskæftige sig med denne Sag. Den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen af Forslaget i Folketinget følgende: „Naar De i en stille Time faa Lejlighed til at sætte Dem ind i denne Lov, ville De se, at det er et meget stort Arbejde at gøre det, og at det er en meget stor Mængde Enkeltheder, det drejer sig om.“ Jeg vil sige til den højtærede Minister, at Flertallet i Udvalget ganske deler den højtærede Ministers Anskuelse.

Dalsgaard: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har i Betænkningen fremsat sit Syn paa den foreliggende Sag i al Almindelighed, og jeg skal, hvad denne Side af Sagen angaar, henvise dertil. Men paa vedkommende Forslagsstilleres og egne Vegne skal jeg anbefale et Par Ændringsforslag, og da jeg endvidere gerne vil angive mine Gruffefællers og min egen Stilling til enkelte andre af de stillede Ændringsforslag, finder jeg det mest hensigtsmæssigt at omtale de Ændringsforslag, jeg i det hele taget vil omtale, i den Orden, hvori de findes anførte i Betænkningen.

Det første Ændringsforslag, jeg ønsker at sige et Par Ord om, er Ændringsforslag Nr. 2 til § 10. Dette Ændringsforslag, der først fik sin endelige Redaktion i sidste Øjeblik og som Følge deraf slet ikke har faaet nogen Omtale i Betænkningen, er i Dag kun blev strejft af den ærede Ordfører, men har efter min Opfattelse en ikke ringe Betydning. Det gør det i mangfoldige Tilfælde billigere og lettere, end det er nu, at foretage Forandringer i Panteobligationer. I vore Dage, hvor Livet pulserer saa stærkt, indtræffer det hvert Øjeblik, at en eller anden Debitor skal have nogle Forandringer foretagne enten i Pante- eller i Laaneforhold. Det har hidtil i mange Tilfælde været forbundet med ret betydelige Bekostninger, og i andre Tilfælde har det været noget tvivlsomt, hvor store disse Bekostninger skulde være, om vedkommende Paategning var stempelpligtig eller ikke. Efter den Affattelse, Loven efter Ændringsforslaget til § 10 vil faa, vil, tror jeg, al Tvivl i den Henseende blive klarert, i alt Fald i mangfoldige Tilfælde, og i adskillige Tilfælde vil det, som sagt, blive billigere og lettere end før. Det vil have Betydning for Debitorer i Almindelighed, men særlig for Pantedeбитorer og alermest for Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes Debitorer. Det har jo stor Betydning for disse, om det er nogenlunde let og nogenlunde billigt at gaa over fra en Serie eller Afdeling i en Kreditforening eller Hypotekforening til en anden Serie eller Afdeling. De kunne da saa meget lettere benytte sig af Rentekonjunkturerne, naar Øjeblikket er der. Jeg tillægger derfor dette Ændringsforslag megen Betydning og glæder mig meget over, at det er stillet af hele Udvalget, hvorved dets Vedtagelse her i Tinget jo maa anses for sikret; og jeg er den højtærede Finansminister meget taknemmelig for, at han i Udvalget har udtalt sin Tilslutning til Ændringsforslaget. Det har sikkert ogsaa samfundsmæssig Betydning, at disse Lempelser gives, idet det har Betydning, at Debitorer i Almindelighed faa saa let og billig Adgang som mulig til at kunne benytte de gode Rentekonjunkturer, naar de ere til Stede. Det er ogsaa en Imødekommen overfor Andragender, der ere komne til Udvalget fra forskellige Grundejerforeninger og fra Kreditforeningernes staaende Udvalg.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 4 til § 22. Det gaar ud paa, at Sognefogder fremdeles skulle have